

FACTORI CE AR PUTEA DUCE LA REDRESAREA ECONOMIEI MONDIALE ÎN ANUL 2014

Alina MOLDOVAN-MADAN, drd., ASEM

Criza economico-financiară din 2008 a generat o serie de efecte perverse asupra comerțului internațional și a creșterii economice. Cu toate acestea, anul 2013 a fost marcat de procesul de ajustare a economiei mondiale în urma incidenței valurilor crizei economico-financiare, constituind astfel un an al tranziției economiei mondiale către un nou ciclu economic. Creșterea indicilor bursieri pe parcursul anului 2013 și în special a celor din Statele Unite și Germania, ar putea constitui un factor al redresării economice pentru anul 2014. În scenariul macroeconomic mondial se preconizează ca economia americană să accelereze pe parcursul anului 2014 cu un ritm previzionat pentru PIB de 1,9% anual, ceea ce ar putea reconfirma rezistența economiei americane la șocuri. Însă, cel mai important impact pozitiv pentru economia mondială în 2014 ar putea veni din Zona Euro: în scenariul central se preconizează o creștere a PIB-ului regiunii cu 0,6% anual, evoluție determinată de componentele investiției și a consumului public.

Cuvinte cheie: redresare economică, indici bursieri, creștere economică, criză economico-financiară, riscuri.

Declanșarea crizei financiare în luna octombrie 2008, în SUA și alte țări, reprezintă, după părerea mai multor economiști, cea mai serioasă zguduire a finanțelor internaționale de la Marea Depresiune din 1929-1933. Efectele crizei s-au răspândit în scurt timp dincolo de sfera financiară, la nivelul economiei mondiale în ansamblu, afectând creșterea economică și piața muncii. Prin urmare, criza a generat o serie de alte efecte conexe cu implicații de natură conjuncturală între structura sistemului financiar mondial și interfața acestuia cu economia reală.

Transmiterea efectelor nefavorabile ale crizei dintr-o țară de talia SUA în alte țări, mai mari sau mai mici, are la bază interdependența crescândă a economiilor naționale în cadrul intensificării globalizării piețelor inclusiv a celor financiare. Dacă sistemul financiar al unei țări se blochează sau este paralizat, atunci economia acesteia nu mai poate funcționa normal date fiind multiplele sale interferențe cu sistemele financiare naționale și internaționale. În consecință, criza economico-financiară declanșată în SUA a cuprins întreaga planetă și a devenit o criză mondială. Efectele crizei financiare internaționale sunt multiple și afectează în măsuri diferite una sau alta din țările implicate. Cel mai important efect, până în prezent, reprezintă falimentul unor instituții bancare și de credit din SUA și din țările membre ale UE ca urmare a intrării în incapacitate de plată și a imposibilității de recuperare a creanțelor mai ales în domeniul imobiliar. Turbulențele de pe piața financiară internațională au afectat începând cu anul 2009 creșterea economică, ceea ce a impus măsuri decisive la nivel național și internațional pentru a evita o încetinire și mai puternică a creșterii economice și declinul mai accentuat al unor economii, pentru asigurarea în continuare a lichidității pe piețele financiare. Datorită tuturor acestor măsuri întreprinse astăzi economia mondială, pare să-și revină și se evidențiază mai mulți factori ce ar previziona

FACTORS THAT MAY CAUSE THE RECOVERY OF THE GLOBAL ECONOMY IN 2014

Alina MOLDOVAN-MADAN, PhD Student, ASEM

The financial and economic crisis of 2008 led to a number of perverse effects on international trade and economic growth. However, 2013 was marked by the adjustment process of the world economy after the incidence waves of the financial crisis, thus resuming a year of global economic transition to a new economic cycle. The growth of stock market indices during 2013 and particularly those in the United States and Germany could be a factor in economic recovery for 2014. In the global macroeconomic scenario it is expected that the U.S. economy will accelerate in 2014 for a GDP forecast rate of 1.9% annually, which would reconfirm the strength of the U.S. economy to shocks. However, the most important positive impact on the world economy in 2014 could come from the Eurozone: in the central scenario it is expected an increase of the region's GDP by 0.6% annually, a trend driven by public investment and consumption components.

Key words: economic recovery, stock market indices, economic growth, economic and financial crisis, risks.

JEL Classification: G24, G32, G33, P17

The onset of the financial crisis in October 2008 in the U.S. and other countries is, in the opinion of many economists, the most serious shaking of international finance since the Great Depression of 1929-1933. Effects of the crisis soon spread beyond the financial sector in the world economy as a whole, affecting growth and employment. Therefore, the crisis has spawned a number of other related effects such as contextual implications from the structure of the global financial system and its interface with the real economy.

The transmission of the adverse effects of the crisis in a country like the U.S. to other countries, larger or smaller, is based on the increasing interdependence of national economies in the intensifying globalization of markets including the financial ones. If a country's financial system crashes or is paralyzed, then the economy can no longer function normally given its multiple interferences with national and international financial systems. Consequently, the economic and financial crisis that has started in the U.S. swept across the planet and has become a global crisis. The effects of an international financial crisis are multiple and affect differently either of the countries involved. The most important effect, so far, is the bankruptcy of some banks and credit institutions in the U.S. and EU member states following the payment incapacity and impossibility of debt recovery, especially in real estate domain. The international financial market turmoil has affected the economic growth since 2009, which required decisive action at national and international level to avoid an even stronger slowdown in growth and a more pronounced decline of some economies to ensure further liquidity in financial markets. Due to all these taken measures, today the world economy seems to recover and highlights several factors that would

o redresare economică pentru anul 2014.

Anul 2013 a fost marcat de procesul de ajustare a economiei mondiale în urma incidenței valurilor crizei economico-financiare. Privind retrospectiv, s-ar putea spune că anul 2013 a fost unul al tranziției economiei mondiale către un nou ciclu economic. Acest fapt este confirmat și de către experții economici care prognozează o creștere economică mondială. Economia globală a ajuns la un punct de cotitură deoarece politicile fiscale și incertitudinile politice nu mai afectează atât de mult cele mai bogate economii. După părerea economistului șef de la Banca Mondială, Kaushik Basu: "Pentru prima dată în ultimii cinci ani, există indicii că a început o redresare sustenabilă în rândul statelor bogate, ceea ce sugerează că ele s-ar putea alătura țărilor în curs de dezvoltare ca un al doilea motor de creștere a economiei globale". La fel, Banca Mondială se așteaptă ca ratele dobânzii pe plan mondial să înceapă să crească gradual și estimează că efectele asupra economiilor în curs de dezvoltare vor fi reduse, datorită majorării exporturilor.

Unul dintre factorii ce ar semnala o creștere mai pronunțată a economiei în 2014 ar putea fi creșterea indicilor bursieri pe parcursul anului 2013. De asemenea în 2013 s-a consemnat o evoluție favorabilă a climatului din piețele financiare internaționale, indicele bursier MSCI World crescând cu aproximativ 20% de la începutul anului 2013 până la jumătatea lunii decembrie a anului 2013, către nivelul maxim de la finele anului 2007. Indicii bursieri din Statele Unite și Germania s-au apreciat semnificativ în acest an, atingând maxime istorice. Spre exemplu, indicele american S&P 500 a crescut cu 25% de la începutul anului până în prezent. Ascensiunea piețelor de acțiuni pe mapamond în acest an exprimă premise mai bune pentru evoluția fluxurilor de capital în economia reală pe parcursul anului 2014.

Cu toate acestea, se notează evoluția divergentă a indicilor din țările dezvoltate (în urcare cu 2%, până la 1 661,07 puncte comparativ cu nivelul maxim din octombrie 2007 și țările emergente în scădere cu 1,5% până la 1002,69 puncte. Această divergență a fost determinată de inflexiunea politicii monetare în Statele Unite, interpretată ca un semnal de încredere pe piețele dezvoltate și ca un semnal de majorare a costului de finanțare pe mapamond pe piețele emergente. În sfera economiei reale punctul culminant al crizei pare să fi fost depășit în 2013, în special de către economiile dezvoltate, fapt confirmat de o serie de aspecte. În primul rând inflexiunea Zonei Euro în pe parcursul anului 2013 ce a fost marcată prin ieșirea economiei Uniunii Monetare Europene din recesiunea determinată de problema datoriilor suverane reprezintă un factor ce ar preziona redresarea economică pe parcursul anului 2014. Un alt aspect important este dinamica unor ramuri ciclice ale economiei americane precum piața imobiliară și industria auto la fel ca și depășirea problemelor fiscal-bugetare cu care s-a confruntat. Semnalele emise de Rezerva Federală Americană în direcția apropierei de final a expansionismului monetar fără precedent, nivelul record al exporturilor, atât în Statele Unite, dar și în Zona Euro, stabilizarea ritmului de evoluție a economiei Chinei după decelerarea din 2011 și 2012, implementarea unor măsuri macroeconomice de relansare în Japonia atât de partea cererii agregate, dar și de partea ofertei agregate – toate acestea ar putea marca o nouă relansare economică. Ca o confirmare a celor menționate mai sus, se poate nota dinamica indicelui Baltic Dry (barometru al comerțului internațional), în creștere cu 228% de la începutul anului până în prezent.

predict an economic recovery for 2014.

The year 2013 was marked by the adjustment of the world economy after the incidence of waves of the financial crisis. In retrospect, we could say that 2013 was one of transition to a new world economy business cycle. This is confirmed by economic experts that forecast a global economic growth. The global economy has reached a turning point because fiscal and political uncertainties don't affect so much the richer economies. According to the chief economist of the World Bank, Kaushik Basu: "For the first time in the last five years, there are indications that a sustainable recovery has begun among the rich countries, which suggests that they might join the developing countries as a second growth engine of the global economy". Similarly, the World Bank expects global interest rates to start increasing gradually and estimates that the effects on developing economies will be reduced due to increased exports.

One of the factors that would indicate a higher rate of the economy in 2014 could be the increased stock market indices during 2013. Also, in 2013 was recorded a positive development of the climate in international financial markets, the MSCI World stock index rose by about 20% since the beginning of 2013 until mid-December of 2013, the highest level since the end of 2007. Indices in the United States and Germany have increased significantly this year, reaching historical levels. For example, the U.S. S&P 500 index rose by 25% from the beginning of the year so far. The rise in world equity markets this year expressed best prerequisites for the evolution of capital flows into the real economy during 2014.

However, it is noted a divergent evolution of indices in developed countries (up 2% to 1 661.07 points compared to the maximum level in October 2007 and emerging down 1.5% to 1002.69 points. This divergence was determined by the inflection of the monetary policy in the United States, interpreted as a sign of confidence in developed markets and as a signal to increase the cost of financing in emerging markets worldwide. In the real economy field, the climax of the crisis seems to have been passed in 2013, particularly by developed economies, as confirmed by a number of issues. Firstly, the inflection in the Eurozone during 2013 was marked by the emergence of the European Monetary Union economy from recession caused by the sovereign debt problem is a factor that would predict economic recovery during 2014. Another important aspect is the dynamics of some cyclical sectors of the American economy such as the housing market and the auto industry as well as overcoming the fiscal problems faced. The unprecedented signals issued by the American Federal Reserve towards the final approach to monetary expansionism, the record level of exports, both in the United States and the Eurozone, stabilization of the pace of China's economic slowdown after 2011 and 2012, the implementation of macroeconomic measures as the recovery in Japan both in aggregate demand and aggregate supply – all these factors could mark a new recovery. As a confirmation of the above, it may be noted the dynamic Baltic Dry index (a barometer of international trade), up 228% from the beginning of the year so far.

For the American economy, the year 2013 marked the uncertainties caused by the mix of economic policies that

Pentru economia americană 2013 a însemnat anul incertitudinilor determinate de mix-ul de politici economice, care au condus la majorarea costurilor de finanțare și decelerarea economiei de la 2,8% anual în 2012 la 1,6% anual în 2013. Spre exemplu, dobânda la titlurile de stat pe 10 ani a crescut, în medie, cu aproximativ 63% în perioada decembrie 2012 – noiembrie 2013, testând pragul de 3% – cel mai ridicat nivel din 2011. Pe de o parte, aspectele fiscal-bugetare care au intervenit pe parcursul anului: fiscal cliff în debutul anului, suspendarea serviciilor federale în prima jumătate a lunii octombrie pentru prima oară în ultimii 17 ani – cunoscută sub termenul de government shutdown – amânarea deciziilor privind problema pragului datoriei publice pentru primele luni din 2014. Pe de alta parte, Rezerva Federală a semnalat încă din prima parte a anului 2013 finalul expansionismului monetar fără precedent. Practic, FED pare pregătită să inflexioneze politica monetară, proces care presupune două etape: în prima fază, reducerea graduală a volumului de cumpărări lunare de active (în prezent de 85 mld. dolari, atât titluri de stat, dar și active ipotecare), ulterior, majorarea graduală a dobânzii de referință. Singura incertitudine în acest moment este determinată de momentul demarării acestui proces. Rezistența economiei americane în 2013 este susținută și de dinamica indicatorilor din piața forței de muncă. În 2013 economia a generat cele mai multe noi locuri de muncă din 2005. La finalul lunii noiembrie economia americană mai avea de recuperat doar aproximativ 10% din locurile de muncă pierdute în perioada recente crize economico-financiare. Totodată, rata șomajului s-a redus de la 7,8% la final de 2012 la 7% în noiembrie 2013, ceea ce constituie cel mai mic nivel din 2008.

Traversând Atlanticul, se remarcă inflexiunea economiei Zonei Euro la jumătatea anului 2013, evoluție la care au contribuit decisiv măsurile de politică monetară cum ar fi expansionismul fără precedent implementat de Banca Centrală Europeană. În 2013 PIB-ul regiunii a crescut cu 0,3%, evoluție care semnalează inițierea unui proces de relansare în urma valurilor crizei economico-financiare. Acest proces pare să fie unul neuniform și divergent în rândul economiilor membre, fapt confirmat de evoluția indicatorilor macroeconomici. Stabilizarea macro-financiară a regiunii este confirmată de o serie de indicatori, printre care și prima de risc suveran. Practic, în 2013 a marcat faptul că Zona Euro nu se va dezintegra în urma incidenței crizei datoriilor suverane, ci, dimpotrivă se va consolida și va ieși mai puternică din criză. Acest aspect a fost determinat și de negocierile liderilor europeni în direcția intensificării procesului de integrare europeană, inclusiv deciziile privind realizarea Uniunii Bancare. În acest context, am asistat la scăderea primelor de risc suveran pentru țările din regiune pe parcursul anului 2013. Ajustarea economiei la undele crizei economico-financiare s-a realizat prin intermediul cererii externe care a fost susținută de creșterea de competitivitate. La fel ca și în Statele Unite, exporturile au atins un nivel record în 2013. Pe de alta parte, cel puțin în perioada recentă, sunt semnale de stabilizare și de relansare graduală la nivelul cererii interne. În principal, la componenta investiții, formarea brută de capital fix în regiune se situează la nivelul minim din 1999 - anul lansării Uniunii Monetare. De asemenea, sunt semnale clare din plan politic, de trecere graduală de la politici economice de austeritate la politici economice de expansiune. În ciuda semnalelor evidente de ameliorare a climatului macro-financiar din regiune, se mențin încă o serie de provocări structurale, care au impact pentru procesul de

have led to increasing funding costs and slower economy from 2.8% annually in 2012 to 1.6% annually in 2013. For example, interest on 10-year government bonds rose on average by about 63% in the period December 2012 - November 2013, testing the 3% – the highest level since 2011. On the one hand, the fiscal issues that occurred during the year: the fiscal cliff in the beginning of the year, suspension of federal service in the first half of October for the first time in 17 years – known as the period of government shutdown – delaying decisions on the issue of public debt threshold for the first months of 2014. On the other hand, the Federal Reserve reported since early 2013 the end of the unprecedented monetary expansionism. Basically, FED seems ready to influence the monetary policy process and it involves two stages: the first stage, the gradual reduction in the amount of monthly purchases of assets (currently 85 billion, both government securities and mortgage assets), then, gradually increasing interest rates. The only uncertainty at this point is determined by the time of starting this process. The strength of the U.S. economy in 2013 is supported by the dynamics of the labor market. In 2013 the economy has generated the most jobs since 2005. At the end of November, the American economy had recovered only about 10% of the jobs lost during the recent economic and financial crisis. However, the unemployment rate fell from 7.8% at end 2012 to 7% in November 2013, which is the lowest level since 2008.

Crossing the Atlantic, it is noted the Eurozone economy inflection in mid-2013, developments to which have contributed monetary policy measures such as unprecedented expansionism implemented by the European Central Bank. In 2013, the region's GDP grew by 0.3%, a trend that signals the initiation of a process of recovery from the financial crisis wave. This process seems to be an uneven and divergent one among member countries' economies, confirmed by the evolution of macroeconomic indicators. Macro-financial stabilization of the region is confirmed by a number of indicators, including sovereign risk. Basically, in 2013 was marked that the Eurozone will not disintegrate after the incidence of sovereign debt crisis, but it will rather consolidate and emerge stronger from the crisis. This was determined by negotiations of European leaders towards strengthening the European integration process, including decisions regarding the achievement of the Bank In this context; we have witnessed the decline in sovereign risk for countries in the region during 2013. Adjusting the economy to the waves of the financial crisis was done through external demand and has been supported by increased competitiveness. Like the United States, exports reached record levels in 2013. On the other hand, at least in recent times, there are signs of stabilization and gradual recovery in domestic demand. Mainly, to the investment component, the gross fixed capital formation in the region is at the minimum level of 1999 - the year of release of the Monetary Union. There are also clear political signs, of the gradual shift of economic policies of austerity to economic policies of expansion. Despite clear signals to improve the macro - financial environment in the region, these are still a number of structural challenges that impact the Eurozone recovery plans, and out of which we can namely mention unemployment. Although there are signs of stabilization in the labor market, the unemployment rate is

relansare a economiei Zonei Euro și anume putem menționa problema șomajului. Deși sunt semnale de stabilizare la nivelul pieței forței de muncă, rata șomajului se situează la un nivel record, de peste 12% în Zona Euro, cele mai afectate state fiind cele din flancul sudic al regiunii. Totodată putem menționa și problemele din sfera creditării, a căror rezolvare este stringentă, data fiind dependența economică a Europei de finanțarea bancară. Prin urmare, în zona euro se văd semnele reluării creșterii, dar creșterea este inegală și instabilă. Referindu-se la situația din Europa, Jean-Claude Trichet, care a fost președinte al BCE în perioada 2003-2011, a apreciat că au fost făcute progrese în procesul de ajustare. Cu toate acestea, măsurile de austeritate din Grecia, Irlanda, Portugalia, Spania și Italia au frânat economiile din aceste state ceea ce a aruncat zona euro în recesiune și a condus la creșterea șomajului la un nivel record. "Cred că de acum încolo vom înregistra o creștere, acest lucru este prognozat de toate instituțiile internaționale, undeva în jur de un procent. Desigur nu este ceva strălucitor și Europa trebuie să continue reformele structurale pentru a putea majora potențialul de creștere, însă este clar că am revenit în teritoriul pozitiv", a declarat Jean-Claude Trichet. La începutul acestei luni, BCE și-a îmbunătățit ușor estimările de creștere pentru 2014, când economia zonei euro ar urma să înregistreze un avans de 1,1% față de o creștere de 1% preconizată anterior. Relansarea economiei zonei euro ar urma să continue și în 2015 când PIB-ul zonei unice ar urma să crească cu 1,5%. Pentru acest an însă, BCE mizează pe un o scădere de 0,4% a economiei zonei euro, în pofida relansării din a doua jumătate a anului.

Zona asiatică s-a caracterizat prin regândirea politicilor economice, în direcția reducerii dependenței de fluxurile economice derulate cu Statele Unite și Europa. Pe de o parte, stabilizarea Chinei după decelerarea consemnată în 2011 și 2012. De asemenea, Partidul Comunist a anunțat, în urma desfășurării celui de-al 18-lea Congres, o serie de reforme în economie, menite să contribuie la o mai bună alocare a resurselor și, implicit, stabilizarea și reaccelerarea potențialului economic. Pe de alta parte, în Japonia au fost anunțate recent și deja au început să fie implementate o serie de politici economice menite să susțină relansarea sustenabilă a economiei. Aceste măsuri vizează atât politica monetară, cu obiectivul de a determina o convergență a inflației către un nivel de 2% anual în următorii doi ani, dar și latura de politici structurale.

În ceea ce privește Fondul Monetar Internațional (FMI) acesta a îmbunătățit estimările de creștere a economiei mondiale, la 3,7% în 2014 și la 3,9% în 2015, față de un avans de 3,6% anul 2013. Activitatea economică și comerțul mondial s-au redresat așa cum am mai menționat anterior, însă aceasta redresare a fost anticipată de FMI în raportul din octombrie 2012. În economiile avansate, cererea a crescut în linie cu estimările. Pe piețele emergente, redresarea exporturilor a fost principalul motor al creșterii activității, în timp ce pe plan intern cererea a rămas redusă, cu excepția Chinei. Pe plan mondial, FMI prognozează pentru 2014-2015 existența unei alternări mai accentuate a creșterii de la economiile emergente la cele avansate. Avansul economiei SUA ar urma să ajungă la 2,8% în 2014, de la 1,9% în 2013, pe fondul recentului acord privind bugetul. Zona euro trece de la recesiune la redresare, creșterea urmând să se accelereze la 1% în 2014 și 1,4% în 2015. Redresarea va fi mai modestă în țările afectate de probleme financiare (Grecia, Spania, Cipru, Italia și Portugalia), unde exporturile mai ridicate ar putea stimula creșterea dar nivelul ridicat al datoriei și fragmentarea financiară va afecta cererea pe

at a record level of over 12% in the Eurozone, the most affected countries are the region's southern flank. We also mention the problems in the credit field, whose solution is imperative, given Europe's economic dependence on bank financing. Therefore, in the Euro area we see signs of resuming growth, but growth is uneven and unstable. Referring to the situation in Europe, Jean-Claude Trichet, who was president of the ECB in the period 2003-2011, found that progress has been made in the process of adjustment. However, austerity measures in Greece, Ireland, Portugal, Spain and Italy have slowed the economies of these countries which threw the euro zone into recession and thus, unemployment has increased to a record. "I think from now on we will record an increase, this is predicted by all international institutions, somewhere around one percent. Of course this is not something that great and Europe must continue structural reforms to increase growth potential, but it is clear that we have returned to positive territory", said Jean-Claude Trichet. Earlier this month, the ECB has slightly improved growth estimates for 2014, when the Eurozone economy is expected to record an advance of 1.1% compared to an increase of 1% previously expected. The Eurozone economic recovery is expected to continue in 2015 when the single area GDP would grow by 1.5%. This year, however, the ECB relies on a decrease of 0.4% for the euro area, despite the recovery in the second half.

The Asian region is characterized by rethinking economic policies in reducing economic dependence on developed flows with the United States and Europe. On one hand, China's stabilizing after deceleration recorded in 2011 and 2012. The Communist Party has announced, in the course of the 18th Congress, a series of reforms in the economy, aimed at contributing to a better allocation of resources and thus the renewed stabilization and economic potential. On the other hand, in Japan were recently announced and have already started to be implemented a series of economic policies to support sustainable economic recovery. These measures cover both monetary policy with the objective of determining the convergence of inflation to a level of 2% annually over the next two years, but also the side of structural policies.

Regarding the International Monetary Fund (IMF), it has improved estimates of global growth to 3.7% in 2014 and 3.9% in 2015, compared to a 3.6% advance in 2013. Economic activity and world trade have recovered as I mentioned above, but this recovery was anticipated by the IMF in its report dated October 2012. In advanced economies, the demand has increased in line with the estimates. In emerging markets, recovery in exports was the main driver of business growth, while domestic demand remained low, except China. Globally, the IMF forecasts for 2014-2015 a more pronounced alternation in growth from emerging to advanced economies. Advanced U.S. economy would reach 2.8% in 2014 from 1.9% in 2013 amid recent budget agreement. The Eurozone moves from recession to recovery, growth will accelerate to 1% in 2014 and 1.4% in 2015. Recovery is more modest in countries affected by financial problems (Greece, Spain, Cyprus, Italy and Portugal), where higher exports could stimulate growth but high levels of debt and financial fragmentation will affect the domestic demand. The IMF also revised upwards estimates for the UK economy to advance 2.4% in 2014,

plan intern. De asemenea, FMI a revizuit în sus estimările privind avansul economiei Marii Britanii la 2,4% în 2014, față de o creștere de 1,9% estimată în octombrie 2013. În Japonia, creșterea ar urma să accelereze în 2014-2015, după o redresare solidă în 2013. Economii emergente și statele în curs de dezvoltare ar urma să înregistreze o creștere de 5,1% în 2014 și de 5,4% în 2015. Avansul economiei chineze va fi moderat, la aproximativ 7%, în perioada 2014-2015, din cauza măsurilor ce vizează încetinirea creșterii creditării și majorarea costului capitalului. Creșterea va fi sub estimări în Orientul Mijlociu și Africa de Nord, din cauza turbulențelor politice din regiune. Cu toate acestea este important de atras atenția la fragilitatea climatului macro-financiar mondial post criză. Practic, intensificarea și materializarea factorilor de risc ar putea determina deraierea economiei mondiale de la mersul spre un nou ciclu economic. Printre principalii factori de risc pentru evoluția economiei mondiale în anul 2014 ar putea fi: mix-ul de politici economice din Statele Unite și anume problema pragului datoriei publice va reveni în prim plan ceea ce va duce la demararea inflexiunii politicii monetare în 2014 de către FED. Riscul deflației în Zona Euro la fel ca și vulnerabilitățile din economii emergente și în dezvoltare, posibilitatea deteriorării climatului din piețele financiare, cu impact pentru climatul investițiilor în economia reală și riscurile geopolitice – toți acești factori ar putea pune în pericol evoluția economiei mondiale pe parcursul anului 2014.

În concluzie, ținând cont de părerea mai multor economiști anul 2014 se preconizează a fi un an mai bun pentru economia reală. În scenariul macroeconomic central economia americană va accelera anul viitor – ritm previzionat pentru PIB de 1,9% anual. Practic, în acest scenariu economia americană va reconfirma rezistența la șocuri. Evoluția recentă a indicatorilor macroeconomici din Statele Unite exprimă faptul că aceasta va reaccelera începând cu trimestrul II al anului 2014.

Însă, cel mai important impact pozitiv pentru economia mondială în 2014 ar putea veni din Zona Euro: în scenariul central se preconizează o creștere a PIB-ului regiunii cu 0,6% anual, evoluție determinată de componentele investiției, ale căror creștere este previzionată la 1,5% anual în 2014 și consum public, avans previzionat la 1% anual.

compared with an increase of 1.9% estimated in October 2013. In Japan, growth is expected to accelerate in 2014-2015, after a strong recovery in 2013. Emerging and developing states would register a growth of 5.1% in 2014 and 5.4% in 2015. The advance of the Chinese economy will be moderate, to around 7% in the period 2014-2015, due to measures aimed at slowing credit growth and higher cost of capital. Growth will be below estimates in the Middle East and North Africa because of the political turmoil in the region. However, it is important to pay attention to the fragility of the global financial macro-environment post-crisis. Basically, increasing the materialization of the risk factors could cause derailment of the global economy from going into a new economic cycle. Among the main risk factors for the global economy in 2014 could be: the mix of economic policies in the United States and certain debt threshold issue will return to the forefront leading the start of the inflection of the monetary policy in 2014 by EDF. The risk of deflation in the Eurozone as well as the vulnerabilities of emerging and developing economies, can damage the climate of financial markets, the impact on the investment climate in the real economy and geopolitical risks - all these factors could endanger the global economy during 2014.

In conclusion, taking into account the opinion of many economists, 2014 is expected to be a better year for the real economy. In the central macroeconomic scenario, the U.S. economy will accelerate next year – with a GDP forecasted rate of 1.9% annually. Basically, in this scenario the U.S. economy will reconfirm shock resistance. The recent development in macroeconomic indicators in the United States express that it will regain momentum since the second quarter of 2014.

However, the most important positive impact on the world economy in 2014 could come from the Eurozone: in the central scenario it is expected an increase of the region's GDP by 0.6% annually, a trend driven by investment components, whose growth is projected to 1.5% annually in 2014 and public consumption, feed projected at 1% annually.

Referințe bibliografice / References

1. "Trichet: 2014 va fi un an de creștere economic. 2013, decembrie [accesat 2 noiembrie 2013]. Disponibil: http://www.noi.md/md/news_id/33317
2. COJOCARU, B. Economia mondială va înregistra în 2014 cel mai rapid ritm de creștere din ultimii ani. 2013, decembrie [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: <http://www.zf.ro/zf-24/economia-mondiala-va-inregistra-in-2014-cel-mai-rapid-ritm-de-crestere-din-ultimii-ani-11762648>
3. RĂDULESCU, A. 2014 - Anul relansării durabile a investițiilor în economia reală? 2014 [accesat 6 decembrie 2013]. Disponibil: <http://economiaonline.ro/scurta-analiza-macroeconomica-la-nivel-mondial-decembrie-2013/>
4. ERUMBAN, A.A. Global Economic Outlook 2014. 2013, november [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: <https://www.conference-board.org/data/globaloutlook.cfm>
5. RO, S. Citi's Buiter: 2014 Will Be A 'Revolutionary' Year For The Global Economy. 2013, december [accesat 6 noiembrie 2013]. Disponibil: <http://www.businessinsider.com/citi-2014-global-economic-outlook-2013-12>
6. PERLBERG, S. Citi: This Is What Will Happen To The World In The Next 4 Years. 2013, november [accesat 11 septembrie 2013]. Disponibil: <http://www.businessinsider.in/CITI-This-Is-What-Will-Happen-To-The-World-In-The-Next-4-Years/articleshow/25676590.cms>
7. YDSTIE, J. Global Economic Recovery To Keep Strengthening. 2014, january 22 [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: <http://www.npr.org/2014/01/22/264742865/global-economic-recovery-to-keep-strengthening>
8. Portalul de business [accesat 21 decembrie 2013]. Disponibil: www.money.ro
9. International Monetary Fund [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: www.imf.org
10. CNNMoney - Business, financial and personal finance news [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: money.cnn.com
11. OECD - Better policies for better lives [accesat 16 noiembrie 2013]. Disponibil: www.oecd.org
12. Capital [accesat 21 septembrie 2013]. Disponibil: www.capital.ro

Recomandat spre publicare: 06.02.2014